

paa Kvæg er steget meget betydeligt under Hensyn til, at Befolkningen paa Grund af knappe Mængder af andre Fødemidler har haft stærk Trang til Kødforbrug, sammenholdt med, at Udbudet af Kreaturer har været ringere end paaregnet.

Fra forskellige Sider har Indenrigsministeriet modtaget indtrængende Anmodninger om at søge at modvirke de heraf følgende uheldige Forhold, i hvilken Henseende man skal henvisse til Skrivelse fra den københavnske Prisreguleringskommission af 10. September d. A., Bilag I. samt til Skrivelser fra Kødudvalget af henholdsvis 17. September d. A. med 5 Bilag, Bilag II. og Underbilag 1—5 og af 27. September d. A., Bilag III. og Underbilag 6 og 7. Indenrigsministeriet har herefter i Erkendelse af, at en øjeblikkelig Indgriben var nødvendig og i Samklang med Rigsdagens Opfattelse af, at det i fornævnte Lovforslag omhandlede Formaal burde fremmes, ved Bekendtgørelse af 9. Oktober d. A. fastsat Maksimalpriser paa alt Oksekød.

Medens de ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 24. Juli d. A. om Befolkningens Forsyning med Oksekød fastsatte Maksimalpriser i Overensstemmelse med de daværende Markedspriser paa bedste Kvaliteter er beregnet paa Grundlag af 1 Kr. 76 Øre pr. kg levende Vægt eller med 16 Øre over tilsvarende Eksportpris, er Maksimalpriserne ved Bekendtgørelsen af 9. Oktober d. A. i Overensstemmelse med den nuværende Gennemsnits-Markedspris paa Kreaturer af ekstra Klasse, beregnet paa Basis af 1 Kr. 90 Øre pr. kg levende Vægt eller med 30 Øre over tilsvarende Eksportpris.

Under Hensyn til, at Sagen vilde finde

sin endelige Afgørelse ved nærværende Lovforslags Behandling i Rigsdagen, ansaa man det for rettest paa dette Tidspunkt at lægge det daværende Prisniveau af 30 Øre pr. kg levende Vægt over Eksportprisen til Grund ved Fastsættelsen af Maksimalpriserne, om end man er af den Anskuelse, at en Overpris af 20 Øre pr. kg levende Vægt er mere passende. Naar Prisen pr. kg levende Vægt siden Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 24. Juli d. A. er steget med ca. 14 Øre pr. kg, maa herved nemlig tages i Betragtning, at det rationerede Kvantum Kød udgjorde ca. $\frac{1}{3}$ af Kødforbruget, og at Prisstigningen saaledes skyldes, at $\frac{2}{3}$ af det her i Landet forbrugte Kød var i fri Omsætning, hvorhos endvidere skal anføres, at Statens Tilskud gennem Kødramtmærkerne har medført forøget Købeevne hos Publikum og dermed stigende Efterspørgsel paa Kødet. Dertil kommer, at Eksportafgiften ved Udførsel af Kreaturer i Henhold til § 2 i fornævnte Lov af 23. Juli d. A. fra den 15. Oktober d. A. er forhøjet med 3 Øre pr. kg levende Vægt, hvilket er ensbetydende med et tilsvarende Prisfald i Markedsprisen paa Kreaturer. Man maa herefter som foreslaaet anse det for passende at Maksimalpriserne paa Kød ansættes paa Grundlag af 1 Kr. 80 Øre pr. kg levende Vægt af Kreaturer af ekstra Klasse eller med 20 Øre over tilsvarende Eksportpris.

Man er imidlertid af den Formening, at det vil være mere rationelt tillige at sætte en Højestepris paa det levende Kvæg, der slagtes til Hjemmeforbrug, og man har derfor med Henblik paa de derom i Rigsdagen tidligere førte Forhandlinger anset det for rettest at søge Lovhjemmel hertil.